

κρατούμενο

κρατούμενο, το, ουσ. [ουδ. μτχ. εν. του ρ. κρατούμαι], ιδίως εύχρ. στη φρ. *ένα το κρατούμενο*, λέγεται για κάτι που πρέπει να το έχουμε υπόψη μας, που δεν πρέπει να το ξεχνούμε, που πρέπει να το έχουμε ως δεδομένο, γιατί ακολουθεί κάτι άλλο ή άλλα: «σου ζήτησα να είσαι παρών στην εκφόρτωση των εμπορευμάτων κι εσύ έλειπες, ένα το κρατούμενο. Κι όχι μόνο έλειπες, αλλά την είχες κοπανήσει κι απ' το εργοστάσιο, δύο τα κρατούμενα». Συνοδεύεται σχεδόν πάντα από χειρονομία με την οποία, ο ομιλητής τεντώνει το δείκτη του και, στην περίπτωση που ακολουθούν και άλλες πράξεις που θέλει να καταλογίσει στο συνομιλητή του, σκεπάζει με την παλάμη του άλλου του χεριού το δείκτη και τεντώνει το μεσαίο του δάκτυλο για να προχωρήσει με τον ίδιο τρόπο και στα άλλα δάκτυλα, κάθε φορά που καταλογίζει και κάτι νέο σε βάρος του συνομιλητή του. Αναφορά στην αριθμητική, ιδίως στην πράξη της πρόσθεσης. (Λαϊκό τραγούδι: *ένα το κρατούμενο γράφω στα χαρτιά μου, μια και η αγάπη μου που 'χω στην καρδιά μου*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας